

РЕШЕНИЕ

№ 1041

гр. Бургас, 25.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XXI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕНА Н. СЪБЕВА

при участието на секретаря КАЛИНА К. СЪБЕВА
като разгледа докладваното от ПЛАМЕНА Н. СЪБЕВА Административно
наказателно дело № 20232120203163 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 58д-63д ЗАНН.

Образувано е по жалба на „Ф. 2“ ЕООД, ЕИК *****, срещу Електронен фиш за
налагане на имуществена санкция № *****, издаден от АПИ - гр. София, с който за
нарушение на чл. 102 ал. 2 от ЗДвП, и на основание чл. 187а, ал. 2 т. 3, вр. ал. 3, вр. чл. 179,
ал. 3б от ЗДвП, на жалбоподателя е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на
2500 лв.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на електронния фиш.
Поддържа се твърдението, че от датата на нарушението – 11.06.2022 г. до датата на
връчването на електронния фиш – 17.07.2023 г., е изтекъл предвиденият в чл. 82, ал. 1, б. „а“
ЗАНН давностен срок. Отделно се излагат твърдения, че по сметката на дружеството при
доставчика на услугата за електронно таксуване на пътни такси, е имало достатъчно
парични средства за заплащане на таксата. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно
уведомен, се представлява от адв. Ч.. Поддържа жалбата и доразвива изложените в нея
доводи.

Административнонаказващият орган, редовно уведомен, се представлява от
юрисконсулт Д. оспорва жалбата и поддържа електронният фиш да бъде потвърден като
правилен и законосъобразен. Представа писмено становище. Претендира присъждане на
разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и като съобрази доводите и
възраженията на страните, намира за установено следното:

От фактическа страна:

На 11.06.2021 г., в 15:15 ч., в общ. Бургас, по път А-1, км. 357+949, с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, е било установено нарушение, като за пътно превозно средство /ППС/ влекач Волво ФХ, с рег. № *****, с технически допустима максимална маса 20000, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 5, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 40000, изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата /ЗП/, тъй като за посоченото пътно превозно средство няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

Нарушението е установено с устройство № 10031, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП, намиращо се на път А-1, км. 357+949.

От справка се установява, че собственик, на когото е регистрирано ППС е дружеството-жалбоподател. По тази причина срещу него е бил издаден процесният електронен фиш.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена с оглед събрания по делото доказателствен материал. Доказателствата са непротиворечиви и допълващи се, поради което съдът ги кредитира изцяло. По делото не се събра доказателствен материал, който да поставя под съмнение така установените факти.

От правна страна:

Жалбата е депозирана в рамките на четиринаесетдневния срок за обжалване по чл. 189, ал. 8 ЗДвП вр. чл. 59, ал. 2 ЗАНН, подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Неоснователно е и възражението в жалбата за изтекла давност по чл. 82, ал. 1, б. „а“ ЗАНН. Съгласно ал. 2 на същата разпоредба давността започва да тече от влизане в сила на акта, с който е наложено наказанието. В случая обжалваният електронен фиш не е влязъл в сила, същият се обжалва, поради което не следва да се изчислява изтичане на срока по чл. 82, ал. 1, б. „а“ от ЗАНН. Погасителната давност изрично е уредена в чл. 34 ЗАНН, а изпълнителската в чл. 82 ЗАНН. В такава насока са и изводите в Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015г., постановено по тълк. дело № 1/2014г. по описа на ОСС на НК на ВКС и ОСС от II колегия на ВАС, в което е прието, че разпоредбата на чл. 11 ЗАНН препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в НК. Ето защо при прилагането на общите правила за погасителната и изпълнителската давност следва да се вземат предвид правилата на чл. 34 и чл. 82 ЗАНН и не е необходимо препращане към разпоредбите на НК, тъй като тези въпроси изрично са уредени в

специалния закон. В ЗАНН обаче няма разпоредба, аналогична на разпоредбата на чл. 81, ал. 3 НК, уреждаща абсолютната давност. Именно тази празнината следва да бъде преодоляна с приложението на чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 НК и в административнонаказателния процес. Давността по чл. 81, ал. 3 НК е 4 години и половина. Деянието се твърди, че е било извършено на 11.06.2021 г. и следователно към настоящия момент абсолютната давност от 4 години и 6 месеца не е изтекла.

Разпоредбата на чл. 139, ал. 5 от ЗДвП предвижда, че движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП. Според чл. 102, ал. 2 от ЗДвП собственикът е длъжен да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП според категорията на ППС.

Горепосочените разпоредби задължават собствениците, респективно ползвателите на пътни превозни средства, да осигурят заплащането на дължимите пътни такси при движение на превозните им средства по път, включен в платената пътна мрежа, като това движение може да се осъществи след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси. Тези задължения са регламентирани в ЗП и в Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние /Наредбата/, приета на основание чл. 10, ал. 7 от Закона за пътищата.

Разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП предвижда, че за преминаването по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории ППС и такси на база време и на база изминато разстояние, като таксата за изминато разстояние се дължи за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3 Закона за пътищата. Съгласно посочената разпоредба тол таксата се заплаща от собственика или ползвателя на пътното превозно средство за всички пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса над 3,5 тона, извън тези по чл. 10а, ал. 9, като заплащането и дава право на пътното превозно средство, за което е заплатена, да измине определено разстояние между две точки. Алинея 4 от разпоредбата на чл. 10б ЗП предвижда, че размерът на дължимата за плащане тол такса се определя въз основа на реално получени деклариращи тол данни, удостоверени по реда, предвиден в наредбата по чл. 10, ал. 7 или чрез закупуването на еднократна маршрутна карта, която дава право на ползвателя на пътя да измине предварително заявено от него разстояние по определен маршрут. Тол таксата се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, категорията на ППС, броя на осите и от екологичните му характеристики, и се определя за всеки отделен път или пътен участък (чл. 8, ал. 2 Наредбата).

Неизпълнението на горните задължения е скрепено със санкцията, предвидена в разпоредбата на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП.

По делото не се спори, че собственик на процесното ППС е жалбоподателят. Нарушението е установено въз основа на доклад от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 ЗП по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, който заедно с приложените към него изображения във вид на снимков материал представляват доказателство за отразените в него обстоятелства относно пътното превозно средство, регистрационния номер, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, както и местонахождението на техническото средство № 10031, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП. Съгласно чл. 189е, ал. 8 от ЗДвП генерираният доклад по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП и снимковият материал представляват доказателства за установените обстоятелства относно мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на ППС, както и данни, свързани с движението по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, данни за липса или наличие на деклариран тол данни и наличие или липса на заплащане на дължимите такси.

Наред с това, безспорно е установено, че при преминаване на процесното пътно превозно средство през контролно устройство № 10031, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси, същата е регистрирала нарушение за описаното ППС, тъй като за него няма получена тол декларация или валидна маршрутна карта. От представено становище от Отдел Управление на информационната система и инфраструктура на Национално тол управление /л. 33/ се установява, че за датата и часа на нарушението няма получена валидна маршрутна карта за процесното ППС, както и няма получена и платена тол декларация за сегмента на рамката, от която е отчетено нарушението. Също така от становището се установява, че няма получена и платена тол декларация и за предходен, и за следващ сегмент.

Разпоредбата на чл. 10б, ал. 4 от ЗП предвижда, че размерът на дължимата такса се определя въз основа на реално получени деклариран тол данни, удостоверени по реда на Наредбата. Тол таксата може да бъде определена посредством бордово устройство, което предава декларираните тол данни на доставчика на услугата за електронно събиране на такса за изминато разстояние или чрез предварително закупуване на еднократна маршрутна карта, даваща право на ползвателя на пътя, да измине предварително заявено разстояние по определен маршрут с превозно средство, регистрационния номер, на което се декларира от собственика или ползвателя на същото. В случая от представено писмено доказателство-писмо от „Интелигентни трафик системи“ АД (доставчикът на услугата заплащане на пътни такси) се установява, че за конкретното нарушение е констатирано, че поставеното в процесното ППС бордово устройство е било технически неизправно, като е било изключено или неправилно включено в електрическото захранване и с изчерпана батерия, поради което не е била осъществена връзка с мобилната мрежа и със сателитите в обхват. По тази причина не са били генерирани данни за геолокация на бордовото устройство и няма създадени тол декларации. В тази връзка съдът не споделя становището на процесуалния представител на жалбоподателя, че не е извършено нарушение, тъй като по сметка на

доставчика е имало достатъчно средства, преведени от жалбоподателя за плащане на дължимите пътни такси. Дори да се приеме, че по сметка на дружеството при доставчика е имало парични средства, както се установи по-горе в изложението бордовото устройство в ППС е било технически неизправно и не е била подадена необходимата информация (тол декларация) за преминаване през сегмента на рамката, от която е отчетено нарушението. Неоснователно според съда е възражението на жалбоподателя, че не е доказано от АНО, че устройството в автомобила не е било изправно. От представено в съдебно заседание от процесуалния представител на АНО писмо от доставчика на услугата „Интелигентни трафик системи“ АД категорично се установява, че на процесните дата и час бордовото устройство в пътно превозно средство влекач Волво ФХ, с рег. № ***** е било технически неизправно. В действителност се посочват няколко възможни причини за настъпилата техническа неизправност (изключено устройство или неправилно включено в захранването и с изчерпана батерия), като независимо от причината безспорно поради техническата неизправност, не е била подадена тол декларация при преминаване на ППС през съответния участък от платената пътна мрежа, което обстоятелство е достатъчно, за да се ангажира отговорността на жалбоподателя. Ето защо настоящият състав намира процесното нарушение за доказано по категоричен начин.

С оглед изложеното обжалваният електронен фиш е законосъобразен и следва да бъде потвърден.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 63д от ЗАНН искането на представителя на АНО за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно и следва да се уважи. Относно размера на разносните разпоредбите на чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 от ЗАНН предвиждат, че в полза на учреждениято, чийто орган е издал НП, ако е било защитавано от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование, се присъжда възнаграждение в определен от съда размер, който не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съгласно който възнаграждението е в размер от 80 до 150 лв. Предвид извършените действия по делото, съдът счита, че справедлив размер на конкретното възнаграждение се явява сумата от 80 лв., която следва да се възложи в тежест на жалбоподателя.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на имуществена санкция № *****, издаден от АПИ - гр. София, с който за нарушение на чл. 102 ал. 2 от ЗДвП, и на основание чл. 187а, ал. 2 т. 3, вр. ал. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, на „Ф. 2“ ЕООД, ЕИК ***** е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 лв.

ОСЪЖДА „Ф. 2“ ЕООД, ЕИК *****, да заплати в полза на Агенция "Пътна инфраструктура" - гр. София сумата от 80 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Бургас в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____